

Olivier Clement, *Hristos, pământul celor vii. Eseuri teologice*, trad. Olimpia Coroamă, Editura Curtea Veche, București, 2010, 167 p., ISBN 978-973-669-996-2

Lucrarea apărută în cadrul programului „Știință și Ortodoxie – Cercetare și Educație” sub coordonarea lui Nicolescu Basarab și a Magdei Stavinschi, adună o serie de eseuri teologice ale teologului contemporan Olivier Clement grupate în două mari teme „Trupul spiritual” și „Sensul pământului”: prima prezentând o exegeză a învierii Mântuitorului corelată cu experiența acesteia prin efortul permanent de înțelegere a credinței prin care creștinii trebuie „să încerce să trăiească *învierea trupului*” (p. 17), în timp ce a doua făcând referire la cosmologia - mediu de înțelegere a antropologiei - gnoză eclezială. Încă de la începutul primei părți, autorul aduce în relief sensul și importanța învierii lui Hristos analizată de importanți exegeți și teologi luterani (Bultmann, Bornkamm), catolici (Gustave Martelet, Marie Le Guillou) și ortodocși (mitropolitul Ignatie Hazim), pentru ca mai apoi să analizeze exegetic cu argumente nou-testamentare arătarea lui Hristos cel Înviat Apostolilor, informații privind datele învierii și arătării Mântuitorului, semnificația mormântului gol din care irump semnele învierii, iar „pământul celor morți devine pământul celor vii” (p. 51), încheiind cu transcendența ca înviere. Începând cu partea a doua, teologul prezintă aspecte cosmologice caracterizate prin elemente dinamice („perspectivă istorică și eshatologică”), antropologice („cosmologia este subordonată antropologiei” p. 89) și hristocentrice („cosmologia este geocentrică din simplul motiv că este hristocentrică” p. 89). Lucrarea se încheie prin evidențierea unei sinteze a raportului dintre știință, spiritualitate și societate, grefate pe legătura dintre tehnică și înviere, toate acestea precedate de aportul iconomiei divine prin Întruparea - Învierea și Înălțarea lui Hristos în transfigurarea întregului universul.

Drd. Silviu Ciută